

Sándor László:

Hat magyar tánc

Novella – 2013

I. Az Író nyilvánosságra hozta tervét, miszerint színdarabot készül írni III. Richárd címmel. A Hír felröppenését a legkülönbélebb válaszok követték, sokan lelkesedtek, néhányan aggodalmuknak adtak hangot amiatt, hogy egy, már megírt és nem is akárki által megírt történetet dolgoz fel az író. Talán kifogyott eredeti ötleteiből?

A Tanár a Hírt a Diáktól tudta meg és sokszor összecsapta tenyerét örömeiben. Pompás! Végre nem vonja majd el a figyelmét az ismeretlen végkifejlet feletti bosszantó izgalom, hiszen az eredeti művet jól ismeri. Képes lesz majd végre csak és kizárólag az irodalmi megvalósításra és a strukturális felépítésre koncentrálni. A Diák hazafele mentében megvetően gondolt a Tanárra. Elképzelte, hogy gyermek, de szakasztott mása a mostaninak, csak éppen arányosan lekicsinyítve. Lehetetlen, hogy nem képes részévé válni a műnek, melyet olvas.

Az Író nyilvánosságra hozta tervét, miszerint színdarabot készül írni III. Richárd címmel. A Hír felröppenését a legkülönbélebb válaszok követték, sokan lelkesedtek, néhányan aggodalmuknak adtak hangot amiatt, hogy egy shakespeare-i remekmű újraírásáról van szó. Bízunk benne, hogy azért az Író nem fogyott ki eredeti ötleteiből!

II. Tarkarét politikai életét akkoriban alapvetően két erő határozta meg: a Nadragulya párt és a Beléndek párt. Bár még egyetlen sort sem olvasott a készülő műből, Nadragulya párt képviselője mégis tudni vélte, hogy az Író e művével egyértelműen nemzetellenes célzásokra készül III. Richárd történetének és a jelenkor politikai-történelmi helyzetének párhuzamba állításával. Beléndek párt szóvivője ezzel szemben úgy értesült, hogy a készülő mű az ébredező szélsőséges-nacionalista érzelmeket kívánja kártékony módon hevíteni.

Az Író minderről az Acsa-lapból értesült és jót mulatott magában, hiszen a műből még egyetlen sort sem írt le. Miután mindkét recenziót figyelmesen elolvasta, az újr felhasznált papírra nyomott sajtóterméket újra felhasználta.

Tarkarét politikai életét akkoriban alapvetően két erő határozta meg: a Nadragulya párt és a Beléndek párt. Bár még egyetlen sort sem olvasott a készülő műből, Nadragulya párt képviselője nemzetellenesnek, Beléndek párt szóvivője ezzel szemben szélsőséges-nacionalistának titulálta az Író új színművét.

III. A csinos diáklány, aki mindig virágos szűk blézerben, rövid fodros szoknyában és kopogós szandálkában járt előadásra, egyik reggel azzal a Hírrel futott be, hogy az Író megváltoztatja a darab végét a történelmi hitelességhez és a shakespeare-i eredetihez képest. Na hiszen, talán III. Richárd birtokokat adományoz családtagjainak és egyéb ellenségeinek, majd szerzetesrendet alapít, melybe ő maga vonul be elsőként. Öltözéke azonban lehetetlenné tette, hogy bárki derülhessen kislányos humorán.

A Tanárt némiképp lelombozta a hír. Akkor hát mégis azon kell rágódjon, hogy mi lesz a történet végkifejlete és nem tud háborítatlanul gyönyörködni a konstruktív idea realizációjában. A Diák gondolatban kicsavarta a Tanárt citromfacsaróban.

A csúnya diáklány, aki mindig szürkésbarna hosszú ujjú zsakettban járt előadásra, egyik reggel azzal a Hírrel jött be, hogy az Író pontosan megtartja a történet shakespeare-i alakulását. Szavait azonban nem hallotta senki.

Itt a történet két lehetőségre bomlik:

IV. 1. A Diák váratlan Hírrel érkezett: Az Író tragikus hirtelenséggel elhunyt, így nem tudja művét befejezni. Kérdéses, hogy elkezdte-e egyáltalán. Egyesek politikai intrikát sejtenek.

A Tanárt mélyen megrendítette a Hír és mindent megtett a látszat fenntartására, hogy a hirtelen bekövetkezett halál Híre nyomasztja, ám a Diák tudta, hogy az elmaradt irodalmi élmény miatt levert. Délután a Tanár kiballagott az erdőre, ahol nadragulyát és beléndeket szedett, teát főzött belőlük, megitta és még aznap meg is halt.

A Diák váratlan Hírrel érkezett: Az Író tragikus hirtelenséggel elhunyt, így nem tudja művét befejezni. Kérdéses, hogy elkezdte-e egyáltalán. A jelenlévők egyetértettek abban, hogy az Író politikai intrika áldozata lett, csak abban volt vita köztük, hogy nadragulya, vagy beléndek levéllel mérgezték-e meg.

V. 2. A Diák örömmel közölte a Hírt: elkészült az Író új színdarabja. Bár kiadva még nincsen, de az Író maga nyilatkozta, hogy megváltoztatta a befejezést. A történet folyásáról persze nem szólt.

A Tanárral aznap nem lehetett beszélni, izgalmában a körmét rágta. A Diák elképzelte a Tanárt, ahogy az színes építőkockákból várat épít, a kapun kisautót tologat ki-be, s közben hangosan berreg. Ez volt a legszebb gondolat, ami aznap eszébe jutott.

A Diák örömmel közölte a Hírt: Elkészült az Író új színdarabja. Bár kiadva még nincsen, de az Író maga nyilatkozta, hogy a befejezés híven követi a történelmileg hiteles shakespeare-i változatot.

VI. A könyv ünnepélyes bemutatójának előestéjén a Tanár meleg hálózsjában elterült a könyvpavilon bejáratának küszöbén és álomba szenderült. Hamarabb érkezett, mint a Nadragulya párt és a Beléndek párt képviselője, nem beszélve az Acsa-lap szerkesztőjéről, így ők csak a Tanár mögött tudtak feküdni.

A Diák nadragulyából és beléndekből kötött csokrot vitt az Író temetésére, de még a ceremónia megkezdése előtt a koszorúk közé helyezte,

Az Író maga dedikálta új könyvét, melyet a Tanár, a Nadragulya párt, valamint a Beléndek párt képviselője azonnal el is olvasott. A két képviselő rögtön nyilatkozott is az Acsa-lapnak, mert sietett át a Tanár temetésére, melyre citromfát vitt.

Az újságíró természetesen az elsőnek érkező vevőt, a Tanárt is mikrofonvégre kapta, aki hosszasan méltatta az író strukturális felkészültségét, esztétikai ízlését, a mű kvantitatív és kvalitatív átgondoltságát és

miszerint a színmű egyszerre lett nemzetellenes és szélsőséges-nacionalista.
intuitív virtuozitását.

Az ünnepség végeztével mindnyájan elmentek az erdőbe szamócát szedni.